

Es publica la versió catalana del Directori per a la Catequesi

Dll, 1/03/2021 per El Bon Pastor

[El Bon Pastor](#)

Durant el mes de març de 2020, la Santa Seu ha promulgat el nou Directori per a la Catequesi. Dintre del mateix any, la Conferència Episcopal Tarraconense a través de l'Editorial Claret n'ha publicat la versió catalana que ja podem tenir a les mans i fer-ne objecte de reflexió.

En la presentació signada per Mons. Salvatore Fisichella s'afirma que «cada Directori ha estat redactat seguint la línia d'importants documents del Magisteri. El primer va tenir com a referència l'ensenyament conciliar; el segon, el Catecisme de l'Església Catòlica; i el nostre, el Sínode sobre La nova evangelització i la transmissió de la fe cristiana, juntament amb l'Exhortació apostòlica del papa Francesc *Evangelii gaudium*. Els tres textos mantenen unes exigències comunes, com ho són la finalitat i les tasques de la catequesi, però cada un d'ells intenta respondre a canvis en el context històric i a l'actualització feta pel Magisteri.»

El context cultural i les noves problemàtiques que l'Església està cridada a viure són un teló de fons permanent en el text. Dos escenaris, íntimament vinculats, són treballats amb especial insistència: el fenomen de la cultura digital i la globalització de la cultura. A aquests dos s'hi afegeixen altres importants reptes culturals per a l'anunci cristià: la mentalitat científica, les qüestions bioètiques, la integritat de la vida i la seva dignitat, el compromís ecològic, l'opció pels pobres i el compromís dels cristians en la societat.

És indubtable que el text també s'ubica en una situació socioreligiosa ben precisa. Els pastors la coneixem bé: «Qui avui demana o ja ha rebut la gràcia dels sacraments sovint no té una experiència explícita de la fe o no en coneix íntimament la força i l'ardor.» (56) I és a partir d'aquesta constatació que el Directori fa l'aposta per una catequesi kerigmàtica: «La catequesi, que no sempre es pot distingir del primer anunci, està cridada a ser sobretot un anunci de la fe i no ha de confiar a altres accions eclesials la tasca d'ajudar a descobrir la bellesa de l'Evangeli. És important que, precisament a través de la catequesi, cada persona descobreixi que val la pena creure. D'aquesta manera, la catequesi ja no es limita a ser un simple moment de creixement més harmònic de la fe, sinó que contribueix a generar la fe mateixa i permet descobrir la seva grandesa i credibilitat.» (57)

Aquesta exigència fa emmirallar la catequesi en el model del catecumenat baptismal per «assumir-ne l'estil i el dinamisme formatiu, [perquè] el catecumenat té un to missioner connatural que amb el temps s'ha debilitat en la catequesi.» (64) L'experiència catecumenal a les nostres diòcesis ens pot ajudar a començar «una etapa en què la catequesi haurà de ser capaç de generar itineraris d'aproximació a la fe cada vegada menys estandarditzats i molt més atents a les particularitats de cada un [...] Missió de la generació adulta que vol transmetre la fe és la d'afavorir experiències. Només una catequesi que vagi de la pura informació religiosa a l'acompanyament i a l'experiència de Déu serà capaç d'oferir sentit.» (370-371)

Aquest canvi de paradigma demanarà capacitar agents pastorals i catequistes

disposats a reorientar-se ells mateixos i dur-lo a terme, amb una preparació feta a consciència, que no es limiti a una «conferència» brillant i que perduri en el temps. El Directori hi dedica el capítol IV: «El treball formatiu actua com una transformació de la persona, que interioritza existencialment el missatge de l'Evangelí, de manera que aquest pugui ser llum i orientació per a la seva vida i missió eclesial.» (131) La formació catequètica dels candidats a l'Orde sagrat també compta amb el seu apartat, conscients els autors que «la qualitat de la catequesi d'una comunitat també depèn dels ministres ordenats que se n'ocupen» i remarcant que valen per a ells «els mateixos criteris formatius que ja s'han donat per a tots els catequistes.» (151)

Amb la lectura d'algunes parts del nou document, els pastors trobarem indicacions precioses per a la tasca parroquial de cada dia. Ens pot il·luminar, per exemple, la part dedicada a la catequesi en les diverses etapes o condicions de les persones, començant per la catequesi en i amb les famílies. Personalment crec que els números dedicats a la catequesi amb els adults estan molt ben pensats i ens poden ser útils: «Mostren veritablement l'intent continu de la comunitat eclesial per situar-se davant dels adults, tractant d'acollir-ne la situació existencial concreta i posant-se a l'escolta de les exigències i les necessitats reals.» (261)

No es pot oblidar que un directori d'aquestes característiques ofereix un marc general per a la catequesi que després s'ha de concretar en cada lloc. El document ho expressa diverses vegades. Ja en la presentació assenyala que caldrà «traduir les indicacions generals en el llenguatge de les diverses comunitats eclesials.» Aquesta és una anotació present en tot el text, que dedica el capítol XI a la tasca de la inculcació de la fe pròpia de la catequesi; gairebé al final, «es confia al discerniment pastoral de l'Església local i a la seva creativitat la decisió de modular la presentació de les quatre dimensions de la vida cristiana [...] en la forma que millor ajudi a l'acolliment i el creixement de la fe dels seus fills.» (405)

Sembla clar que la traducció al català del Directori per a la Catequesi hauria de ser un primer pas cara a una altra traducció, la que s'ha de fer a la realitat socioreligiosa del nostre país. En totes les èpoques, les diòcesis de Catalunya han sabut bastir una sòlida tradició catequètica, pròpia i, alhora, il·luminada per les indicacions generals. En els darrers cinquanta anys, la reflexió i l'acció del Secretariat Interdiocesà de Catequesi (SIC) han estat ingents i en l'actualitat se situen, n'estic segur, en l'òrbita del moviment renovador de fons que el recent Directori per a la Catequesi proposa per a tota l'Església.

JOAN MARIA AMICH